

Hiç Birşey Bizim Değil

Bizim Olduğunu Düşündüğümüz Şeyler Aslında Bizim Değil, Emanettir.

Aşağıdaki düşündürücü hikaye “**hayatta tam sahiplenmenin olmadığını, bizim olduğunu düşündüğümüz şeylerin aslında bizim değil, sadece emanet olduğunu, sadece kullanma hakkına sahip**” olduğumuz gerçeğini çok güzel ifade etmektedir.

Bu güzel hikâye içsel dünyamda derin etki uyandırdığı için paylaşıyorum.

Bir adam öldü. Öldüğünü fark ettiğinde, Tanrı'nın elinde bir çanta ile kendisine yaklaştığını gördü.

Tanrı ile adam arasında şöyle bir konuşma geçti:

Tanrı: Haydi oğlum gitme zamanı.

Adam: Bu kadar mı erken? Bir sürü planım vardı.

Tanrı: Üzgünüm ama gitme zamanı.

Adam: O çantada ne var?

Tanrı: Sahip oldukların

Adam: Sahip olduklarım mı? Yani eşyalarım mı? Elbiselerim... Param...

Tanrı: Onlar asla sana ait değildi, onlar dünyaya aitti.

Adam: Anılarım mı?

Tanrı: Hayır. Onlar zamana ait.

Adam: Yeteneklerim mi?

Tanrı: Hayır. Onlar koşullara ait.

Adam: Arkadaşlarım ve ailem mi?

Tanrı: Hayır oğlum. Onlar yürüdüğün yola ait.

Adam: Karım ve çocuklarım mı?

Tanrı: Hayır. Onlar kalbine ait.

Adam: O zaman bedenim olmalı?

Tanrı: Hayır hayır. O toprağa ait.

Adam: O zaman kesinlikle ruhum olmalı!

Tanrı: Üzücü bir hata yapıyorsun oğlum. Ruhun bana ait.

Adam gözlerinde yaşlar ve kalbinde korkuyla çantayı Tanrı'nın elinden alıp açtı.

BOŞTU!

Tanrı: Doğru. Asla bir şeye sahip değildin.

Adam: O halde, benim olan ne vardı?

Tanrı: ANLAR. Yaşadığın anlar senindi.

Hayat sadece bir andır.

HER ANI YAŞAYIN. HER ANI SEVİN. HER ANIN TADINI ÇIKARIN.

Alıntıdır